

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo] — Canterbury Hockey Club, Canterbury Ladies Hockey Club przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-253/07) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Usługi związane ze sportem — Usługi świadczone osobom uprawiającym sport — Usługi świadczone stowarzyszeniom niemającym osobowości prawnej i osobom prawnym — Włączenie — Przesłanki)

(2008/C 313/10)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Canterbury Hockey Club, Canterbury Ladies Hockey Club

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. m) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie określonych usług ściśle związanych ze sportem lub wychowaniem fizycznym — Pojęcie „osób uczestniczących w sporcie lub wychowaniu fizycznym” — Podmiotowy zakres zastosowania

Sentencja

1) Artykuł 13 część A ust. 1 lit. m) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że w kontekście osób uprawiających sport obejmuje on także usługi świadczone osobom prawnym i stowarzyszeniom niemającym osobowości prawnej, jeżeli — co podlega badaniu sądu krajowego — usługi te są ściśle związane ze sportem i są konieczne do jego uprawiania, są świadczone przez organizacje niemające celu zarobkowego, a faktycznymi beneficjentami tych usług są osoby uprawiające sport.

2) Wyrażenie „określone usługi ściśle związane ze sportem” zawarte w art. 13 część A ust. 1 lit. m) szóstej dyrektywy 77/388 nie uprawnia państw członkowskich do ograniczenia zakresu zwolnienia przewidzianego w tym przepisie wobec odbiorców danych usług.

⁽¹⁾ Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV przeciwko deutsche internet versicherung AG

(Sprawa C-298/07) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2000/31/WE — Artykuł 5 ust. 1 lit. c) — Handel elektroniczny — Usługodawca działający za pośrednictwem Internetu — Poczta elektroniczna)

(2008/C 313/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Strona pozwana: deutsche internet versicherung AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywy o handlu elektronicznym”) (Dz.U. L 178, s. 1) — Usługodawca, który oferuje świadczone przez siebie usługi wyłącznie za pośrednictwem internetu, podając na stronie internetowej jedynie adres poczty elektronicznej oraz udostępniając użytkownikom okno dialogowe umożliwiające zadawanie pytań pisemnie — Obowiązek podania przez tego usługodawcę również numeru telefonu

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) należy interpretować w ten sposób, iż usługodawca jest obowiązany podać usługobiorcom, zanim zostanie z nimi zawarta jakakolwiek umowa, oprócz adresu poczty elektronicznej, inne dane umożliwiające nawiązanie szybkiego kontaktu oraz bezpośrednio i skuteczne porozumiewanie się. Dane te nie muszą koniecznie zawierać numeru telefonu. Mogą mieć postać formularza on-line, za którego pośrednictwem usługobiorcy mogą zwracać się przez Internet do usługodawcy i na który odpowiada on za pośrednictwem poczty elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, w których usługobiorca, po nawiązaniu kontaktu z usługodawcą drogą elektroniczną, będąc pozbawionym dostępu do sieci, poprosi usługodawcę o udostępnienie nieelektronicznego sposobu porozumiewania się.

(¹) Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lunds tingsrätt — Szwecja) — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser przeciwko Andersowi Holmqvistowi

(Sprawa C-310/07) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG — Artykuł 8a — Działalność w kilku państwach członkowskich)

(2008/C 313/12)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Lunds tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Strona pozwana: Anders Holmqvist

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Lunds tingsrätt — Wykładnia art. 8a dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących

ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 23), zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. (Dz.U. L 270, s. 10) — Gwarancja świadczeń pracowniczych w przypadku pracownika przedsiębiorstwa transportu drogowego posiadającego siedzibę i jedyny zakład w jednym państwie członkowskim, a wykonującego dostawę towarów między państwem członkowskim pochodzenia a innymi państwami członkowskimi

Sentencja

Wykładni art. 8a dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. należy dokonywać w ten sposób, że aby uznać, iż przedsiębiorstwo posiadające siedzibę w jednym państwie członkowskim prowadzi działalność na terytorium innego państwa członkowskiego, nie jest konieczne posiadanie przez nie w tym innym państwie oddziału lub stałego zakładu. Przedsiębiorstwo to jednak powinno odznaczać się stałą obecnością gospodarczą w tym innym państwie, charakteryzującą się istnieniem zasobów ludzkich pozwalających mu na prowadzenie tam swej działalności. W przypadku przedsiębiorstwa transportowego z siedzibą w jednym z państw członkowskich sama okoliczność, że pracownik zatrudniony przez nie w danym państwie realizuje dostawę towarów między tym a innym państwem członkowskim, nie pozwala na stwierdzenie, że przedsiębiorstwo to odznacza się stałą obecnością gospodarczą w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 października 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil — Hiszpania) — Kirtruna SL, Elisa Vigano przeciwko Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Electro Calbet SA

(Sprawa C-313/07) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/WE — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Postępowanie upadłościowe — Wstąpienie do umowy najmu)

(2008/C 313/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil